

inprimalinie.wordpress.com

Articolul lui Nikolai Patrușev: Colapsul imperiilor parazite

Autor: Georgiana Arsene

20–25 minutes

Omenirea a intrat într-o eră critică, o nouă perioadă a istoriei mondiale. Nu este vorba doar de schimbarea ordinii mondiale, de reformatarea sistemului de relații internaționale și de evoluția doctrinelor și valorilor care stau la baza arhitecturii mondiale. În prezent, au loc schimbări profunde, cu adevărat tectonice.

Ordinea mondială colonială centrată pe Occident, care a luat naștere în timpul Cruciadelor și s-a conturat în timpul Marilor Descoperiri geografice, este în curs de destrămare definitivă sub ochii noștri. Atunci au fost puse bazele modelului occidental de civilizație, care a fost de natură prădătoare și care a existat cu unele modificări până în prezent. În cadrul acestui model, un grup restrâns de state a construit o piramidă, stabilindu-se în vârful acesteia și acordându-și puteri exclusive. Modul în care este concepută această piramidă a parazitismului și cui îi este alocat fiecare dintre etajele sale reiese clar din împărțirea lumii în state dezvoltate, țări în tranziție și țări în curs de dezvoltare, care este acceptată în practica occidentală modernă. Esența acestui sistem este simplă: toți cei care se află pe palierul inferior trebuie să transfere, fără compasiune și practic gratuit, o parte din propriile

resurse – materiale, financiare, intelectuale și umane – către palierul superior. În esență, avem de-a face cu o suprastructură parazitară pe mai multe niveluri la scară globală.

Cuvântul „parazit” vine din greacă și înseamnă „încărcător liber”. În Grecia Antică, acesta era numele dat escrocilor care câștigau încrederea cetățenilor bogați și care se foloseau de viclenie și adesea de forță pentru a prelua controlul asupra locuințelor acestora. Puterile occidentale au acționat și ele în acest mod, asigurându-și dominația și nu s-au ferit să recurgă la cele mai brutale și inumane metode.

Istoria cunoaște multe exemple. Cucerirea europeană a Lumii Noi a fost însoțită de genocidul populației indigene. Peste 15 milioane de sclavi au fost luați din Africa, ca urmare a împărțirii și a jafului acesteia, și duși în America, în primul rând în Statele Unite. Ne amintim de sifonarea pe scară largă a resurselor din Asia de Sud și de Sud-Est, „războaiele opiumului” din China și alte operațiuni similare. În același timp, proiectele colonial-imperialiste au fost planificate și puse în aplicare în primul rând de capitalul privat: comercianți, antreprenori, societăți pe acțiuni și corporații, care erau mai puternice decât multe state și aveau propriile armate și flote.

Astăzi, companiile din Indiile de Est și administrațiile coloniale au fost înlocuite de corporațiile transnaționale, ale căror resurse depășesc potențialul majorității țărilor din lume.

În țările occidentale, politica nu este modelată de autoritățile alese de cetățeni, ci de același mare capital. Concernurile americane de armament se simt de mult timp stăpânii Pentagonului, iar colegii lor de la giganții informatici precum Google, Meta, Apple, Microsoft și Amazon nici măcar nu încearcă să ascundă utilizarea în scopuri

propriu a tehnologiilor de colectare a datelor personale și de control social în întreaga lume.

Conglomeratul de bănci private cunoscut sub numele de Rezerva Federală a SUA este creditorul guvernului american, care, la rândul său, a pus restul lumii pe „acul dolarului”. Washingtonul continuă să crească în mod deliberat, deși forțat, datoria națională, care a depășit deja 32,5 trilioane de dolari. Președinții succesivi ai Fed se laudă că Statele Unite sunt capabile să ramburseze orice împrumut pe care îl contractează, deoarece pot tipări bani nelimitat.

În scopul dominației globale, Occidentul folosește influența militară directă, amenințările cu forța, „privatizarea” elitelor, „revoluțiile colorate”, încurajează terorismul și extremismul. Astfel, extinderea continuă a Alianței Nord-Atlantice oferă de fapt Statelor Unite posibilitatea de a absorbi state, de a le priva de independența în apărarea intereselor lor naționale. Duplicitatea NATO nu poate fi ascunsă sub nici un pretext. De ani de zile, membrii NATO se pronunță pentru pace, în timp ce, în același timp, luptă sau amenință cu războiul împotriva oricărei țări care nu este de acord cu politica SUA. Puterea militară a NATO este folosită pentru a menține hegemonia occidentală, subjugarea economică și presiunea politică asupra statelor care nu reprezintă o amenințare militară pentru alianță. De-a lungul a șapte decenii, membrii NATO au fost implicați în peste 200 de conflicte militare în întreaga lume.

Rețineți că, în practică, armatele NATO sunt, de asemenea, armate coloniale pentru America.

Dacă este necesar, Washingtonul va trimite cu ușurință trupele altor țări – membre ale alianței – la măcel, fără a risca viețile reprezentanților „excepționalului” popor american. Pe aceeași linie

se înscrie și terorismul internațional, care, în forma sa actuală, este un instrument direct de promovare a influenței atlantiștilor. Aproape toate marile grupări teroriste moderne sunt create, aprovizionate și finanțate de serviciile de informații occidentale, punând în aplicare deciziile conducerii politice a țărilor lor.

Principala cauză a crizelor moderne de migrație a fost reprezentată, de asemenea, de conflictele provocate de occidentali și de politicile lor prădătoare vechi de secole față de statele din Orientul Mijlociu, Asia, Africa și America Latină.

Nici schemele prin care operează astăzi crima organizată transnațională nu sunt noi. Anglia, Franța, Spania, Portugalia și SUA nu au ezitat niciodată să apeleze la serviciile piraților și ale altor bandiți pentru a-și atinge obiectivele politice și economice. Și toată prada a fost cumva depozitată în Occident.

Influența psihologică asupra locuitorilor altor țări și continente a devenit o metodă nemilitară eficientă de consolidare a dominației occidentale. Timp de secole, propagandiștii profesioniști din Lumea Veche au construit argumentul nu numai că fac un bine altor națiuni, dar, de asemenea, se presupune că o fac sub formă de caritate, aproape în detrimentul lor. Toată lumea își amintește versurile lui Rudyard Kipling despre „povara omului alb”, care, în cuvintele sale, constă în trimiterea „celor mai buni fii ai săi pentru a servi triburile încruntate”. Acestea fiind spuse, nu este atât de cunoscut faptul că unele colonii englezești, cum ar fi Australia, au fost folosite inițial doar pentru a curăța metropola de infractori și persoane marginalizate. Justificarea conceptuală a colonialismului a fost întruchipată în așa-numitul rasism științific creat la începutul secolului al XIX-lea și al XX-lea în Anglia și în Statele Unite.

Teoreticienii săi au explicat necesitatea tutelei raselor „superioare”

asupra raselor „inferioare” prin argumente privind inegalitatea fizică și intelectuală a raselor umane.

Ideologia propriei superiorități față de alte popoare și civilizații a fost cultivată în societățile occidentale timp de secole și este încă aproape de ele. Din această perspectivă, Occidentul privește Rusia. Temându-se de măreția și puterea sa, flămânzi de bogățiile sale, occidentalii au căutat întotdeauna să ne slăbească țara și să îi acapareze resursele. Prin urmare, faptul că, odată cu începerea operațiunii militare speciale din Ucraina, Occidentul a fost lovit de un val de rusofobie nu este deloc surprinzător.

Există și un alt aspect. Rusia este percepută de Occident ca o amenințare constantă. La urma urmei, dezmembrarea sistemului colonial a început după cel de-al Doilea Război Mondial sub influența directă a realizărilor și victoriilor Uniunii Sovietice. Atunci, metropolele occidentale au pierdut controlul direct asupra posesiunilor lor, iar zeci de state din întreaga lume au obținut independența. În consecință, colonizatorii au fost nevoiți să treacă la mecanisme și metode de coerciție indirectă: antrenarea noilor țări în blocuri politice și militare, mituirea elitelor locale, înrobirea economică și tehnologică și exploatarea resurselor altora prin scheme ascunse. Pierderile au fost enorme, iar acest lucru nu a contribuit la creșterea iubirii pentru țara noastră în Occident.

Astăzi, întregul arsenal de mijloace de care dispun adversarii săi este folosit împotriva Rusiei. Nu este vorba doar de amenințări sau sancțiuni, ci și de mii de resurse de informare aflate sub controlul lor și de un sistem pe mai multe niveluri de prelucrare a opiniei publice, care se bazează pe o rețea extinsă de agenții de relații publice străine, menite să creeze motive pentru declanșarea unor campanii de informare vicioase în întreaga lume. În acest sens,

trebuie reamintit faptul că doar capacitățile militare, chiar și capacitățile avansate de rachete nucleare, nu sunt suficiente pentru a se apăra împotriva agresiunii geopolitice occidentale. Este important să o înfruntăm în mod organizat, într-o bătălie pe scară largă pentru minți și inimi.

Prăbușirea Uniunii Sovietice a schimbat balanța puterii, iar luptătorii pentru dominație s-au grăbit să profite de această ocazie pentru a-și întări dictatul față de restul lumii.

Astăzi, SUA și Europa cheltuiesc resurse uriașe pentru a găsi și educa așa-numiți tineri lideri democratici în centre educaționale specializate, care vor fi apoi folosiți pentru a organiza lovituri de stat în vederea instaurării unor regimuri dependente de Occident în state anterior independente. A devenit un lucru obișnuit când „liderii” instruiți în acest mod se dovedesc a fi marionete obișnuite care primesc bani și instrucțiuni de la CIA, MI6 și alte servicii de informații occidentale.

Occidentalii obțin o pârghe suplimentară prin implicarea în formare a unor manageri promițători și a unor reprezentanți ai agențiilor de aplicare a legii, care devin apoi conducători de idei răuvoitoare în detrimentul intereselor naționale ale statelor lor. În ultimii ani, au fost identificați și neutralizați sute de angajați ai serviciilor de informații străine și alte persoane implicate în organizarea de activități de informații și subversive împotriva țării noastre și a partenerilor noștri strategici.

După ce au fost respinse, Statele Unite și aliații lor au recurs la tactica de a distruge arhitectura de securitate mondială care a fost stabilită de-a lungul anilor. Ignorând obiectivele și principiile Cartei ONU, ei încearcă să înlocuiască dreptul internațional cu o „ordine bazată pe reguli”, pe care ei înșiși o stabilesc. În aspirațiile sale

neocoloniale, Occidentul încearcă să distrugă cele mai importante, dar care scapă de sub controlul său, asociații de integrare: ASEAN, Organizația de Cooperare de la Shanghai, BRICS, CSI, EAEU și altele, urmărind obiectivul pe termen lung de a transforma statele independente în vasalii săi. Cercurile de formare politică din SUA s-au convins de destinul mesianic pretins special al Americii – de a conduce lumea prin practicarea unei politici externe coercitive, fără a recunoaște interesele nimănui.

Aceștia intervin în mod activ în procesele interne din America Latină, Africa și Asia, construind noi alianțe pentru ei înșiși. Printre acestea se numără parteneriatul trilateral AUKUS cu Regatul Unit și Australia, triumphiul SUA-Japonia-Republica Coreea, care vizează China, Rusia, RPDC și alte țări din regiune care nu se supun voinței Washingtonului. În regiunea Asia-Pacific, Casa Albă este obsedată de ideea de a forma o structură de rețea de securitate, în care Tokyo ocupă un loc important. Se pun la cale planuri pentru înființarea unei filiale NATO în Asia-Pacific.

Angajamentul cu Anglia se intensifică pentru a utiliza potențialul serviciilor sale de informații, progresele tehnologice și pentru a integra forțele armate în operațiunile americane în curs.

Washingtonul nu poate renunța la ideea unei „ramuri” a unui NATO de buzunar în Orientul Mijlociu.

Extinderea mașinăriei militare americane este însoțită de o reformatare forțată a mentalității și spiritualității populației din toate țările în care anglo-saxonii intenționează să își extindă influența. Idei și valori false sunt introduse sistematic și compulsiv în conștiința publică a acestora, pentru a consolida pretențiile neocoloniale ale Occidentului.

În primul rând, acestea sunt ideile globalismului, opusul total al

patriotismului, care nu recunoaște diversitatea culturilor și a modurilor de viață și este conceput pentru a forța toate țările și popoarele să se supună sub stindardul civilizației occidentale de consum. În plus, este vorba de propaganda de modă veche a teoriilor false ale diversității de gen, cu inventarea a zeci de genuri și posibilitatea de a schimba parametrii biologici ai unei persoane la primul capriciu sau chiar sub constrângere.

În cele din urmă, este vorba de dezvoltarea și impunerea unor doctrine pseudo-ecologice nebunești menite să justifice necesitatea reducerii radicale a numărului de oameni sub sloganul conservării naturii.

Se cultivă conceptul pseudo-științific de transumanism, conform căruia omul este declarat o verigă intermediară a dezvoltării biologice și sociale, ceea ce presupune cerința de a-l „îmbunătăți”, aproape forțat, prin modificare genetică și fuziune cu sistemele tehnologice. În același timp, oamenilor le sunt prezentate diverse teorii tehnocratice care justifică dependența omului de noile tehnologii și permit inteligenței artificiale să le controleze.

Pariul pe idei antiumane, de-a dreptul mizantropice, este de mult timp o marcă a elitelor vest-europene și americane.

Doctrinile propuse sunt, de fapt, o încercare a Occidentului de a-și păstra fostele beneficii și privilegii. În consecință, toate statele și popoarele care nu vor să urmeze aceste idei vicioase, ci profesează și apără calea lor, sfințită de mii de ani de experiență și de tradițiile strămoșilor lor, sunt automat proclamate dușmani supuși „reeducării” prin orice mijloace, inclusiv prin forță.

De aceea, este important ca o mare parte a umanității, care nu acceptă rolul său de „carne de tun” pentru Occident, să se

unească și să pună capăt hegemoniei neocoloniale, pentru a-și scoate în sfârșit sistemele politice, economice, sociale și culturale de sub influența așa-zisei civilizații occidentale. Suntem martorii faptului că centrul activității economice s-a mutat dinspre Occidentul global către ceea ce până acum se numea țări în curs de dezvoltare. Acestea au depășit deja atât SUA, cât și Europa în ceea ce privește volumul producției, amploarea investițiilor, ritmul progresului tehnologic și calitatea vieții populației lor. Nu este surprinzător faptul că, la începutul secolului XXI, când resursele au devenit mult mai greu de extras, globaliștii americani, britanici și europeni s-au aflat într-o situație dificilă, iar piramida parazitismului s-a zdruncinat. În diferite regiuni ale lumii, au apărut focare de luptă pentru libertate. Statele independente au încetat să mai suporte jaful sistemic. Pe planetă s-au format centre de putere care nu mai sunt dispuse să se supună hegemoniei anglo-saxone. O parte semnificativă a Eurasiei, China, India, Asia de Sud-Est, America Latină, Africa, lumea arabă – toate acestea sunt polii viitoarei ordini mondiale. Pe fondul confruntării dure a Rusiei cu Occidentul colectiv, a cărei fază „fierbinte” a fost operațiunea specială din Ucraina, procesul de formare a acesteia s-a accelerat semnificativ. O confirmare convingătoare a acestui fapt este refuzul majorității statelor lumii de a se alătura sancțiunilor antirusești.

Majoritatea statelor sunt pregătite să colaboreze în această direcție. O dovadă directă în acest sens este cea de-a XI-a Reuniune internațională a Înalților Reprezentanți însărcinați cu probleme de securitate, care a avut loc în Rusia în perioada 23-25 mai anul acesta. La forum au participat delegații din 101 țări și șase organizații internaționale. Conferința a avut loc într-un mediu

internațional dificil, în condiții de presiune nedisimulată, când ambasadorii Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței au încercat să forțeze participanții să renunțe la călătoria lor în Rusia. Astfel de acțiuni ostile nu au fost o surpriză pentru nimeni. Occidentul nu recunoaște formatele organizate fără conducerea sa și nici interacțiunea bilaterală și multilaterală bazată pe egalitate și pe dreptul internațional.

În discursurile lor, participanții au subliniat că turbulența proceselor din lumea modernă este o consecință directă a dorinței Occidentului colectiv și a corporațiilor transnaționale globale de a inversa procesul de restabilire a echilibrului și a justiției. Teza conform căreia cel mai important principiu al relațiilor internaționale ar trebui să fie respectul reciproc și recunoașterea necondiționată a dreptului celorlalți de a-și alege propria cale de dezvoltare și propria structură socială, politică și economică a fost un fir comun.

Un alt exemplu. La 23 iunie anul acesta, la Alma-Ata a avut loc prima reuniune a secretarilor consiliilor de securitate ale Rusiei și ale țărilor din Asia Centrală. Principalul obiectiv al reuniunii a fost modul în care se poate combate în comun consecințele aventurii neo-coloniale a Occidentului în Afganistan, pe care anglo-saxonii, cu implicarea directă a NATO, au transformat-o timp de 20 de ani într-un focar de terorism, trafic de droguri, criminalitate și ideologii extremiste. Experiența organizării unor astfel de forumuri arată că majoritatea țărilor lumii realizează natura distructivă a politicii globale a Statelor Unite și a sateliților săi și cât de sinucigaș este astăzi să te supui fără minte Occidentului. În discursurile publice ale partenerilor noștri, în negocierile bilaterale și în conversațiile din spatele scenei, se aude același leitmotiv: dezvoltarea

umanității depinde în mod direct de consolidarea unei lumi multipolare și de păstrarea valorilor morale tradiționale.

Nu trebuie uitat faptul că ONU rămâne principalul mecanism de dialog și coordonare a statelor pe probleme care necesită o acțiune comună, iar Carta Organizației conține deja principiul multipolarității bazat pe reprezentarea regională. În acest sens, problema extinderii Consiliului de Securitate al ONU pentru a include țări din Asia, Africa și America Latină devine din ce în ce mai relevantă.

În prezent, este evident că s-au format premise obiective pentru tranziția către un astfel de tip de ordine mondială, datorită crizei socio-economice și politice profunde a lumii occidentale și dezvoltării rapide a societăților non-occidentale. Există, de asemenea, motive subiective, exprimate în dorința unui număr de actori de a construi o arhitectură globală de un nou tip, în care nu va mai fi loc pentru divizarea țărilor și popoarelor în clase, tipuri și varietăți. Cea mai importantă resursă pentru a se opune planurilor colonialiștilor moderni este memoria istorică, pe care occidentalii, în ciuda eforturilor lor, nu au reușit să o șteargă. Popoarele din toate regiunile lumii își amintesc secole de opresiune feroce și nici o fabulă despre „misiunea civilizatoare a omului alb” nu poate șterge ororile sclaviei englezești și atrocitățile comise de naziștii lui Hitler și de acoliții lor. Nu îi vor uita nici pe belgienii care au tăiat membrele congolezilor ca pedeapsă pentru rezultate insuficiente la recoltarea cauciucului, și nici pe francezii și americanii care au transformat înfloritoarea insulă Haiti într-o uriașă mahala pe parcursul a două secole de jafuri inumane.

Este bine cunoscut faptul că distrugerea Libiei, cele două campanii irakiene și valul de „revoluții colorate” arabe au fost o consecință

directă a încercării Washingtonului de a împiedica țările africane și statele bogate în energie din Orientul Mijlociu să scape de sub controlul occidental. Europa, care a fost agitată recent de dorința de suveranitate (numită și „autonomie strategică”), reprezintă, de asemenea, o amenințare din ce în ce mai mare la adresa hegemoniei americane. Conflictul din Ucraina a fost organizat de Washington și Londra nu doar pentru a provoca o înfrângere strategică Rusiei, ci și pentru a slăbi Europa, unde Germania jucase până atunci rolul de „vioară întâi”. În încercările sale de a-și menține dominația, Occidentul însuși a distrus instrumentele care funcționau mai bine pentru el decât mașina militară. Acestea erau libertatea de circulație a bunurilor și serviciilor, coridoarele de transport și logistică, un sistem unic de plăți, diviziunea globală a muncii și lanțurile valorice. Ca urmare, occidentalii se îndepărtează de restul lumii într-un ritm accelerat. Ponderea SUA în PIB-ul mondial scade rapid. Actualul deceniu va trece sub sloganul substituirii importurilor și al respingerii dolarului. Strategia „presei de tipărire”, precum și întregul sistem financiar occidental, sunt viabile exact atât timp cât SUA și sateliții săi poartă noi războaie coloniale. Cu toate acestea, nu există piramide financiare care să existe pentru totdeauna. Aceasta este o lege imuabilă a economiei.

Este evident că, în viitorul apropiat, Statele Unite vor trebui să accepte rolul unuia dintre poliile lumii multipolare, în timp ce Europa, care a acceptat să devină vasalul american, va trebui să depună eforturi pentru a obține independența geopolitică.

Sursa: n-kurs.ru

Nikolai Patrușev este Secretarul Consiliului de Securitate al Rusiei.

